

117.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 21 stycznia 1932 r.

w sprawie zmian w ustawie z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

Art. 1. W ustawie z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 70 ust. 1, w tabeli stopni wojskowych i mnożników dodaje się:

a) po wyrazach: „st. ogniomistrz” — przecinek oraz wyrazy: „st. bosman niezawodowy”;

b) po wyrazach: „mat ochotnik” — przecinek oraz wyrazy: „bosman niezawodowy”;

c) po wyrazach: „st. marynarz ochotnik” — przecinek oraz wyrazy: „bosmanmat niezawodowy”;

d) po wyrazach: „marynarz ochotnik” — przecinek oraz wyrazy: „mat niezawodowy”.

2) art. 72 otrzymuje następujące brzmienie:

„Szeregowi otrzymują pełne wyekwipowanie w naturze w miarę normalnego zużycia. Wyekwipowanie to pozostaje własnością Skarbu Państwa.

Minister Spraw Wojskowych jednak władny jest określić w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w jakich wypadkach przedmioty umundurowania mogą być szeregowym oddawane na własność oraz w jakich wypadkach i w jakiej wysokości mogą im być ponadto wypłacane premje pieniężne za oszczędne używanie przedmiotów umundurowania.

Postanowienia niniejszego artykułu odnoszą się również do szeregowych zawodowych”.

3) w art. 98 kropkę, umieszczoną na końcu zdania ostatniego, zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się wyrazy: „przyczem oficerom zawodowym służbę w ostatnio posiadanym stopniu liczy się od daty starszeństwa”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

118.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 21 stycznia 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojskowego postępowania karnego.

Art. 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 368) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 60, zmienionym p. V art. 153 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie kodeksu karnego wojskowego (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 328), wprowadza się po p. 2) lit. b) nowe postanowienie jako p. 3 o następującym brzmieniu: „3) przeciw osobom, wymienionym w art. 75 — za przestępstwa, tam wyszczególnione”;

2) w poszczególnych artykułach tegoż rozporządzenia tytuł „prezydent najwyższego sądu wojskowego” zmienia się na „prezes najwyższego sądu wojskowego”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

119.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 21 stycznia 1932 r.

w sprawie zmian w ustawie wojskowego postępowania karnego.

Art. 1. W ustawie wojskowego postępowania karnego z dnia 5 lipca 1912 r. (Dz. U. P. austr. Nr. 130), obowiązującej w sądownictwie wojskowym na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o tymczasowym sądownictwie wojskowym (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 389), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 88 w ustępie 1 skreśla się słowa: „zbrodnie, która według wchodzącego w zastosowanie wymiaru kary jest zagrożona karą surowszą od kary na wolności aż do pięciu lat”, a w miejsce ich umieszcza się następujące słowa: „przestępstwo, zagrożone karą śmierci, zamknięcia w ciężkim więzieniu, w więzieniu, zastępującem dom poprawy”;

2) ustęp trzeci § 88 otrzymuje następujące brzmienie:

„We wszystkich innych wypadkach kierujący rozprawą ustanowi oskarżonemu obrońcę z urzędu

do rozprawy głównej i rozprawy w drugiej instancji tylko na wyraźne jego żądanie, gdy sprawa jest zawita, a wyznaczenie obrońcy z urzędu nie jest połączone ze szczególnymi trudnościami";

3) w ustępie 1 § 257 skreśla się słowa: „tylko” oraz: „płci męskiej”;

4) po ustępie drugim § 312 umieszcza się nowy ustęp w następującym brzmieniu:

„Jeśli z uwagi na zawilość sprawy dotrzymanie terminu 3-dniowego jest niemożliwe, wówczas przewodniczący może oznaczyć dalszy niezbędny termin. Postanowienie to wraz z krótkim uzasadnieniem należy umieścić w protokole rozprawy głównej. W tym wypadku należy odpisy wyroku wraz z powodami doręczyć stronom”.

5) w ustępie 1 § 337 dodaje się na końcu przepisu następujący:

„W wypadku ustępu 3 § 312 termin ten liczy się od dnia doręczenia odpisu wyroku z powodami”.

6) w ustępie 2 § 337 w zdaniu drugim po słowach: „wywodzie odwołania oskarżonego” umieszcza się słowa: „wniesionego w terminie, przewidzianym w ustępie pierwszym”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

120.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 21 stycznia 1932 r.

w sprawie zmian w kodeksie karnym wojskowym.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie kodeksu karnego wojskowego (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 328) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28 po punkcie 2) umieszcza się jako punkt 3) następujące postanowienie:

„3) na obszarze, na którym obowiązuje kodeks karny z 1903 r. za przestępstwo, zagrożone karą śmierci, ciężkiego więzienia albo więzienia, zastępującego dom poprawy, lub gdy skazanie nastąpiło za występki z chęci zysku”;

2) do art. 38 dodaje się drugi ustęp o następującym brzmieniu:

„Łączenie i zaliczanie kar aresztu wojskowego i aresztu, przewidzianego w kodeksie karnym z 1903 r., następuje wedle zasady, że jeden dzień aresztu lekkiego lub domowego równa się jednemu dniu aresztu, przewidzianego w kodeksie karnym z 1903 r.”;

3) w części I punkt 1 art. 45 między cyframi 50, 63 umieszcza się cyfrę 52;

4) w art. 52 skreśla się słowa: „w ciągu trzech dni po upływie oznaczonego terminu”;

5) w ustępie 1 art. 124 po słowach: „karany będzie średnim lub ścisłym aresztem na czas nie krótszy od dni czternastu” — wstawia się słowa: „albo zamknięciem w więzieniu lub w twierdzy do miesięcy sześciu”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

121.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 28 stycznia 1932 r.

w sprawie zmian w ustawie z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich.

Art. 1. W ustawie z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów Wojsk Polskich (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 256) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 65 dodaje się lit. e) w następującym brzmieniu: „względów służbowych celem wyszkolenia w zakresie produkcji sprzętu wojskowego”;

2) po art. 69 dodaje się nowy artykuł, jako art. 69-a, o następującym brzmieniu:

„Oficerowie, przeniesieni w stan nieczynny ze względów służbowych w myśl art. 65 lit. e), przez czas przebywania w stanie nieczynnym nie pobierają uposażenia, czas ten jednak zalicza im się do czasokresu, niezbędnego dla awansu oraz do wysługi emerytalnej”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*